

Beleidsvoorstel

Beleidsvoorstel richt zich tot verkiezingen van 9 juni 2024 <ul style="list-style-type: none">☒ Europese verkiezingen☐ federale verkiezingen☒ regionale verkiezingen	13 oktober 2024: lokale verkiezingen <ul style="list-style-type: none">☐ provincieraadsverkiezingen☐ gemeenteraadsverkiezingen
☐ Alle niveau's (van Schumanplein over wetstraat tot dorpsstraat)	

NATUURBELEID: **Focus op realisatie Europese instandhoudingsdoelstellingen**

BELEIDSVORSTEL, DE OPLOSSING

In functie van zuinig ruimtegebruik en het beperken van de inname van waardevolle landbouwgrond dient er opnieuw een betere focus gelegd te worden op de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen. Dit dient te gebeuren door:

1. Het vastleggen van een nieuw Natura 2000 programma (met beslissing inzake allocatie openstaande bosdoelen uit de G-IHD).
2. Het vastleggen van managementplannen per speciale beschermingszones met telkens een socio-economische impactanalyse (boerentoets).
3. Het operationaliseren van de overlegplatforms per speciale beschermingszone.
4. Tot 2030 volledige focus op realisatie Europese instandhoudingsdoelstellingen in Vlaams natuurbeleid.

Daarenboven vragen we om de socio-economische impact van de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen in beeld te brengen en te evalueren in welke mate de habitats (bv. de zeer gevoelige habitats met een lage KDW's) realiseerbaar zijn in Vlaanderen. Hier vragen we dat er een concreet stappenplan wordt opgemaakt om in overleg te treden met de Europese Commissie.

Tot slot vragen we dat bij de opmaak van het nationaal herstelplan in functie van de natuurherstelwet, de landbouworganisaties van nabij betrokken worden en de oppervlakte te realiseren Europese habitats en soorten niet wordt aangepast.

ALGEMEEN KADER EN TOELICHTING

De Vlaamse Regering keurde in 2014 de Natura 2000 doelstellingen goed voor Vlaanderen per speciale beschermingszone. Met deze goedkeuring verbond ze zich ertoe om de in deze goedgekeurde besluiten opgenomen habitats en soorten richting 2050 in een goede staat te brengen.

Ten tijde van deze goedkeuring werd de politieke en beleidsmatige afspraak gemaakt dat de focus van het Vlaamse natuurbeleid op de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen zou liggen. Dit werd o.a. decretaal verankerd door vast te leggen dat 75% van de aankoopsubsidies voor natuurverenigingen en 85% van het aankoopbudget van de Vlaamse overheid in het teken van de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen dient te gebeuren.

10 jaar later stellen we vast dat deze focus in het Vlaams natuurbeleid op de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen is afgezwakt, ondanks de grote uitdagingen waar de Vlaamse overheid nog voor staat richting 2050.

Dit heeft gevolgen voor het ruimtebeslag van het agrarisch gebied: naast de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen (nog 23.000ha dient onder passend beheer te komen) is er zo ook meer ruimte nodig voor de realisatie van de Vlaamse natuurdoelen (bv. het bosuitbreidingsplan).

CONTEXT EN ANALYSE

Land- en tuinbouwers ondervinden anno 2023 meer impact van de Europese instandhoudingsdoelstellingen dan ooit tevoren. Het in opmaak zijnde stikstofbeleid zal enorme inspanningen vragen van onze land- en tuinbouwers. Dit alles met het oog op een daling van de stikstofdepositie op de Natura 2000 gebieden opdat deze habitats richting een gunstige staat van instandhouding kunnen evolueren.

Maar om deze gunstige staat te bereiken, dient er nog heel wat te gebeuren: van de hierboven beschreven allocatie van het openstaande saldo binnen de Natura 2000 gebieden, tot het op orde brengen van de milieucondities die deze habitats en soorten nodig hebben om tot een gunstige staat van instandhouding te komen. Zo staat er in de PAS-akkoorden en de IHD-besluiten dat er heel wat ecohydrologische maatregelen dienen genomen te worden om de grond- en oppervlaktewatercondities op punt te stellen opdat de habitats de juiste condities hebben om tot een gunstige staat van instandhouding te evolueren. Dit betekent dat er ook gevolgen zullen zijn buiten de habitatgebieden. Bovendien zijn er nog G-IHD doelstellingen (\pm 23.000ha boshabitats) waarvan het niet duidelijk is op welke manier deze gealloceerd dienen te worden en wat hun gevolgen zijn.

Het opleggen van zeer zware maatregelen aan de landbouwsector om de stikstofdepositie naar beneden te halen én de doelstellingen om de gunstige staat van instandhouding van de habitats en soorten te behalen staat in schril contrast met de verwaterde focus in het Vlaams natuurbeleid op de Europese instandhoudingsdoelstellingen. De oppervlakte gerealiseerde bossen en natte natuur zijn veel belangrijker geworden dan de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen. Ook het parkenbeleid van de Vlaamse Regering mist een duidelijke link met de realisatie het Natura 2000 beleid. De landbouwsector dreigt op die manier op lange termijn 2 maal de verliezer te zijn.

De verminderde beleidsaandacht komt bovendien ook tot uiting in de beperkte inzet van het instrumentarium: zo wordt er niet gewerkt met de managementplannen en is er nog geen nieuw Natura 2000 programma. Dit maakt bovendien dat de transparantie van het Natura 2000 beleid ondermaats is.

Tot slot zal in de volgende regeerperiode een nationaal herstelplan in functie van de natuurherstelwet moeten worden opgemaakt. België/Vlaanderen zal hierin moeten aangeven op welke manier ze de doelstellingen willen realiseren. Hierbij legt de natuurherstelwet o.a. duidelijke verplichtingen op ter realisatie van de habitats/soorten uit de habitatrichtlijn en biedt ze de mogelijkheid om deze uit te breiden.